

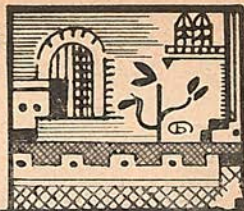

ДЕТСКО ЗНАМЕ

ГОДИНА I

КНИГА 2

ФЕВРУАРИ — 1935

БОЛНО ДЕТЕ

Вънъ е зима: отъ леглото
хвърлямъ взоръ неволень,
тамъ деца си въ снѣгъ играятъ,
азъ съмъ боленъ, боленъ...

Цѣла нощъ не съмъ премигналъ,
въ огънь цѣлъ треперя,
и въ кривата си не мога
мѣсто да намѣря.

Мама сълзитѣ си бърше,
лѣкъ горчивъ ми дава,
тъй като я скръбна гледамъ,
дважъ ми по-зле става.

Боже, дай ми изцѣлене,
(Ти го давашъ само!),
ала, Боже, не за мене —
Дай го зарадъ мама!

Емануилъ п. Димитровъ

БДРБЪ